

for alle ugifte Tjenestemænd, hvem der ikke paahviler Forsørgerpligt". Til dette Mindretal, som bestod af 8 Medlemmer, der altsaa i Lønningskommissionen hævdede det Princip, hørte det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen har Ret i, at man kan ikke gøre det til en Lovregel, at Tjenestemændenes Lønningsforhold kun kan ændres med deres eget Samtykke og i Overensstemmelse med deres egne Ønsker, men det er heller ikke ud fra en saadan Betragtning, jeg indtager det Standpunkt, jeg gør. Min Betragtning er den, at da Tjenestemændene er blevet i saa høj Grad forfordelt i en Aarrække under Krigen, og da der endvidere har fundet en glubsk Nedskæring Sted med $\frac{1}{3}$ af deres Konjunkturtillæg i Fjor, bør man af Billigheds- og Retfærdighedshensyn ikke mere pille ved deres Lønningskaar, saaledes som Prisforholdene er nu, medmindre de selv accepterer en Lønnedsættelse. Det er ud fra den Betragtning, jeg stemmer for Oppositionens Forslag og afholder mig fra at stemme for Regeringens.

Valdemar Olsen: Det ærede Medlem Hr. Lou mente, at Socialdemokratiet ikke havde gjort sig Umage for at faa saadanne Ændringer indført, at der kunde opnaas en Overenskomst mellem Udvalgets Medlemmer, som Tjenestemændene kunde være tjent med. Det ærede Medlem sigtede aabenbart til et Forslag, han selv havde stillet, gaaende ud paa at genindføre den glidende Skala ved Konjunkturtillæget. Dette Forslag har vi imidlertid aldrig udtalt os enten for eller imod. Sagen var nemlig den, at vi forlangte at se det skriftlig, og da det endelig kom skriftlig, tog et af de øvrige konservative Udvalgsmedlemmer straks Ordet og sagde, at det gik ikke med det Forslag, det ærede Medlem Hr. Lou havde stillet, det maatte forandres i Henshold til en Samtale, man havde haft med Finansministeren. Og da saa det andet Forslag kom frem fra konservativ Side, var vi ganske vist paa det rene med, at vi ikke kunde støtte det, og sagde Nej til at gaa med til det, fordi Resultatet var blevet, at Finansministeren forlangte over 2 Mill. Kr. mere Nedgang paa Tjenestemandslønningerne for at gaa med til en glidende Skalas Gennemførelse i Forslaget. Saaledes hænger det sammen dermed. Men jeg maa bestemt hævde, at vi har gjort os al mulig Umage og stadig forespurgt, om der ikke var Mulig-

hed for at faa en Ordning, hvorved man kunde komme overens om Forslaget.

Den højtærede Finansminister paastaar, at vi Socialdemokrater har bidraget til at gøre Spørgsmaalet om Tjenestemandslønningerne politisk ved, at vi har tilsagt Tjenestemændene Støtte til det Forslag, de selv havde stillet, og paa en Maade i Grunden lovet dem ikke at gaa længere, end de selv vilde. Naar vi ved første Behandling tog det Standpunkt at tilraade Tinget at tage Tjenestemændenes Tilbud og nøjes med dette, var det ikke for at bringe Politik ind i Sagen, men simpelt hen, fordi vi følte os ganske overbevist om, at det, Staten hidtil havde taget fra Tjenestemandslønningerne, nemlig 25—30 pCt. fra de Lønninger, de havde for et Par Aar siden, var saa rigeligt, at vi mente, det var forsvarligt at nøjes med det, Tjenestemændene selv havde tilbudt. Jeg mener altsaa fremdeles ikke, det er rigtigt, at vi skulde have bidraget til at gøre Tjenestemandsspørgsmaalet politisk, men maa fremdeles hævde, at det er Regeringspartierne, der har gjort det ved at komme Tjenestemandsforslaget, om jeg saa maa sige, i samme Gryde som de store politiske Forslag for at faa et endeligt storpolitisk Forlig bl. a. omfattende Tjenestemandslønningerne.

Videre siger den højtærede Finansminister, at det ikke er Regeringens Skyld, at der intet Resultat er kommet ud af Forhandlingsretten. Ja, jeg gad saa vide, hvem der da har Skylden. Thi det er dog en Kendsgerning, at den højtærede Finansminister har forhandlet med Tjenestemændene og er blevet enig med dem om, at den glidende Skala skulde indføres ved Konjunkturtillæget, og nu kan da enhver se, at den ikke findes der længere. Altsaa, først gaar man til Forhandling og bliver enig med Tjenestemændene om et Forslag — det eneste, man bliver enig med dem om —, og bagefter gaar man bort fra dette Forslag, det findes ikke. Hvis det er andre, der er Skyld i det — og det kan jo være —, saa er det i alt Fald ikke til at se for os, der staar udenfor Regeringspartierne og Regeringen.

Der er flere Gange blevet sagt ikke alene ved denne, men ogsaa ved andre Lejligheder, at Tjenestemændene og Socialdemokratiet havde foretaget en Svingning fra den Gang, vi modsatte os den glidende Skala i Lønningskommissionen, til nu, da vi ønsker den glidende Skala indført paa Konjunkturtillæget. Det er saa langt fra at være Tilfældet. Den historiske Kends-